

Prova de nivell **Elemental 3**

MODEL DE CORRECCIÓ

CONSORCI PER A
LA NORMALITZACIÓ
LINGÜÍSTICA

BLOC I. COMPRESIÓ ORAL**Exercici 1**

1. F
2. V
3. V

4. c
5. a
6. b

Exercici 2

	A quin país va anar?	Era un problema no conèixer la llengua del país?	Quina feina va fer en el camp de treball?
Voluntari 1	A Alemanya.	Sí.	Muntar un camí de fusta.
Voluntari 2	A Grècia.	No, perquè tothom coneixia l'anglès.	Netejar un camí de terra.
Voluntari 3	A Tanzània.	Sí.	Construir les graderies d'un camp de futbol.

BLOC 2. COMPRESIÓ LECTORA**Exercici 3**

1. c
2. f
3. d
4. b

Exercici 4

1. c
2. a
3. b
4. c
5. b

BLOC 3. GRAMÀTICA I LÈXIC**Exercici 5**

1. a   sovint
2. b   ningú
3. b   em
4. b   gràcies a
5. a   força
6. a   es
7. c   res
8. a   ha obtingut
9. a   així
10. c   en

Exercici 6

1. voluntari
2. associacions
3. societat
4. ciutadans
5. projecte
6. objectiu
7. convivència
8. intercanvi

Exercici 7

1. b
2. c
3. a
4. c
5. b
6. a

Exercici 1

Hola, sóc Eva Calero, gerent de la fundació Amics de la Gent Gran. Som una entitat de voluntariat que atén a gent gran arreu de Catalunya. En concret, estem a les poblacions de Barcelona, Vilanova i la Geltrú i Cambrils, a Tarragona, i aproximadament atenem unes 390 persones. Aquest aproximadament és també el nombre de voluntaris que tenim. Tots els serveis, activitats que fem, els realitzen directament voluntaris, és a dir, són les nostres mans i és el nostre pilar bàsic. Les persones voluntàries nostres són majors de 18 anys i, *bueno*, el que tenen en comú són estar sensibilitzades per la problemàtica de la gent gran. L'edat és molt heterogènia, des de gent més jove, gent més gran... Nosaltres a la gent gran el que li oferim és companyia, és tot allò que no es pot pagar, tot allò que l'Administració pública ara mateix no està cobrint. És a dir, s'estan cobrint necessitats assistencials, però no necessitats de caire més emocional i això és el que fa Amics de la Gent Gran. Algunes de les activitats que fem són sortides, tallers, tertúlies, trobades, festes, com ara el Sant Jordi, la festa de Sant Joan... També fem per Nadal, fem, moltes activitats. Servei d'acompanyament a domicili, on un voluntari visita la persona gran un cop per setmana. És sempre el mateix voluntari que visita la mateixa persona gran. S'estableix un vincle afectiu important i un vincle també d'amistat que en moltes ocasions és fins que la persona mor. També tenim altres serveis com és el servei d'acompanyaments esporàdics, on s'acompanya la persona gran a fer gestions puntuals com mèdiques o administratives, i també el servei d'acompanyament al malalt, on persones que tenen una situació terminal per malaltia el voluntari li ofereix també companyia i suport emocional.

Espai solidari, Catalunya Informació, 2 de desembre de 2006

Exercici 2**Voluntari 1**

Jo vaig anar a Alemanya, a la Selva Negra. La Selva Negra és un indret molt tranquil, ple de poblets, prats i cases típiques d'allà. El poble on vaig estar està enmig de boscos frondosos d'avets molt alts i al voltant està ple de camps verds amb vaques i ovelles que pasturen. El que no podeu fer és marxar sense tastar la cervesa de la regió: és de les més bones!

Si no saps alemany és un problema, sobretot quan has de moure't sol abans i després d'arribar al camp. A les ciutats la gent sí que sap anglès, però als pobles no.

El camp consistia a muntar un camí de fusta. La feina era senzilla i no calia tenir gaire força com deia en l'*infosheet*.

En general vam estar molt bé i quan faltava alguna cosa podies demanar-la a l'ajuntament del poble, però si torno a anar a un camp de treball m'agradaria alguna altra cosa.

Voluntari 2

Jo vaig estar a Grècia. La meva experiència allà va ser genial. Érem quinze persones de molts països diferents: tres espanyoles (jo vaig anar-hi amb una amiga i allà hi havia una noia asturiana), dos americans, un canadenc, dues txeques, una finlandesa, una russa, dos alemanys, un francès... Allà o parlen anglès o grec. Però a tots els llocs on segur que aneu —aeroports, llocs turístics, restaurants— parlen anglès. Així que cap problema. I si no en parlen... visca l'idioma dels gestos! La nostra feina allà era netejar un camí de terra, així que de dilluns a divendres al matí fèiem això. La resta era per nosaltres i aprofitàvem per anar a la platja, anar a la capital, sortir de festa a la nit... On s'ha de firmar per tornar-hi?

Voluntari 3

Després de fer-hi moltes voltes vaig anar a Tanzània. Pel que fa a l'allotjament vam tenir sort perquè el poble ens va deixar una casa que havia estat construïda pels alemanys i disposava de vàters europeus (normalment allà només trobaràs comunes, més o menys netes), dutxes amb aigua corrent (la dutxa normal és amb galledes d'aigua) i electricitat.

El projecte en si es tractava d'ajudar en la construcció d'un camp de futbol al poble. Nosaltres, concretament, vam estar ajudant a construir les graderies.

No cal dir que la barrera idiomàtica és un gran problema a l'hora de comunicar-se amb els locals. A Tanzània els idiomes oficials són el suahili i l'anglès, però, a la pràctica, és només el suahili. Encara que l'anglès s'estudï a les escoles, el nivell de coneixement de l'idioma és baix. Això fa que la comunicació amb les persones d'allà sigui un problema i requereixi de mediadors.

www.cocat.org (textos adaptats)